

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

De via Sanctorum planè mirabili. Sermo I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

IN SOLENNITATE OMNIUM SAN-
CTORUM.*De via Sanctorum planè mirabili.**Sermo I.*

Reddedit Deus mercedem laborum sanctorum suorum, & deduxit illos in via mirabili. Sapie. X. Charissimi fratres, quam diu in hac vitam sumus, in itinere, in labore, in afflictione, in ærumnis, in miseria vt exules & peregrini sumus. Væ qui hanc vitam, qui huius mundi incolatum, pro patria diligunt, quia non gloriosus eorū erit vitæ finis. Væ qui aliud nesciunt quam edere, bibere, ociari & nugari, vt hæc sit pars eorum, hoc studium atque gaudium, dum interim sancti circue-
Heb. 11.
 runt in melotis, in pellibus caprimis, egentes, angustiati, afflicti, quibus dignus non erat mundus. In solitudinibus errantes, in montibus & speluncis, media macerati, extenuati vigilijs, orationibusq; instantes, & carnem suam cum vitijs ac concupiscentijs crucifigentes. Habiti sunt in derisum & in similitudinem improperij, & vita eorum reputata est sine honore atq; insania, propterea quod stulti propter Christum quæ mundus amat, ipsi abiecerunt: quæ vulgi opinio magnificat, contemplerunt: quæ caro concupiscit, execrati sunt. Itaque cum in laboribus & afflictione esset vita eorum, mortem habuerunt in desiderio, vitam verd in patientia. At modo quam sunt felices, quibus reddidit Deus mercedem laborum, à quorum oculis absterfit omnem lachrymam, quorum paupertatem donauit regno cælorum, quorum luctū consolatus est, vt non sit illis amplius lamentum, neque labor, neque vllus dolor, quorum esuriem & sitim reficiens exultatione satiavit. Quid dicam? quorum merces copiosa est in cælis. Apoc. 11.
 Aded, vt neque oculus viderit, neque auris audierit, neque in cor hominis ascenderit, quæ illis præparauerit Deus, vtpote diligentibus se. Agite nunc charissimi & imitamine: non sint vobis vigiliae prolixæ, non austeræ iudicentur ieiunia, non carnis afflictio grauis, non importabilis solitudo, non triste silentium, non dura aut molesta obedientia, non denique intoleranda fratrum immortificatorum inciuilitas. Exemplum habemus eorum qui præce-
Matt. 3.
Esa. 64.
1. Cor. 2.
 serunt. Ecce beatificamus eos qui sustinuerunt, & væ terminatur his, qui perdiderunt sustinentiam. Interrogate & discite quid nocuerit, imò quid contulerit beato Laurentio crates ignea, quid Paulo persecutio & gladius? quid Petro crux, quid denique cæteris sanctis laniatio carnis, truces bestia, ignes, catastra, eulei, pices feruentes, flagella, pressuræ, exilia, atque aded ipsa ignominiosa mors. Nōne etiam nos hæc in illis osculamur, veneramur, prædicamus exollimus? Quanta est igitur illorum nunc beatitudo in gloria, quorum tam gloriosa hic in terris sunt tormenta. Itaque reddidit Deus mercedem laborum sanctorum suorum. Labor & afflictio spiritus deserunt, & laborum gloriosus nunc apparet atque sentitur fructus. Eccle. 2.
Eiutes ibant & flebant mittentes semina sua. At nunc venientes veniunt, cum exultatione portantes manipulos suos. Et vos charissimi nunc dum tempus haberis, operemini bonum ad omnes, & quæ vobis occurrunt aduersa sufferte in patientia. Nullum enim quod. Rom. 8.
Sap. 3.
Psal. 123.
Galat. 6.
Salutis indicium certū.

certius

Φ. VI
13

certius est indicium salutis, quam bona agere, & mala pati. Ea propter feminate in lachrymis, vt in exultatione metatis. Seminate bona operando, feminate in lachrymis, mala æquanimiter tolerando, vt etiam vobis reddat Deus mercedem laborum vestrorum. Quando? cum laborum, hoc est, cum vitæ huius ærumnis & laboribus plena finis aduenerit. Breue est & satis tolerabile, quod portamus pondus diei & æstus. Et quid dico tolerabile, quando bonæ voluntati, quando cordi Deum amanti, est etiam dulce ac desiderabile? Qui ergo sub onere murmurat, qui ad vias vitæ laxioris ahelet, qui adhuc ad carnis ac sensuum oblectamenta suspirat, nonne conuincitur, quia Deum non amat? Quis sanctorum pro cibo aut potu, quis pro necessitate etiam vel in penuria, auditus est murmurare? quis in laudum diuinarum proficitate auditus est conqueri? Quis visus est, aut pijs operibus, aut diuinis officijs deesse, quis carnem suam fouere? Nonne supra etiam vires, nonne super cæterorum consuetudinem, nonne vltra quam iusserunt diuina seu humanæ leges in opera pietatis se extenderunt? Vbi est nunc fratres in nobis illa sanctorum deuotio? vbi feruor & impulsio spiritus? Tædet me, & omnes non merito sedere debet ignauia & teporis nostri, quando quidem plerique nostrum inueniuntur sine affectione, sine deuotione, sine feruore: quasi animalia ad præsepia assueta, sic ad diuina accedentes, sine gustu spiritus, aridi & frigidi hinc reuertentes ad ea quæ spiritus sunt, & nos Deo coniungere deberent, aut stupidi, aut impatientes: pro cibo & potu, imò & pro illecebri gulæ solliciti, aut etiam murmurantes. Hæc charissimi non fuit sanctorum deuotio, quibus modo reddidit Deum mercedem laborum, quosque deuotum in via mirabili. Certè via sanctorum mundo, & ipsi qui terrena sapiunt, est mirabilis. Nam contumelias pati, iniuria non vlcisci, odientem diligere, carni non solum delectabilia, sed etiam necessaria multa subtrahere, honores spernere, laudes & gloriam aspernari, velle ex animo contemni, mundum fugere, res temporales relinquere, corpus affligere, aduersa vitro sustinere, pro malis bona retribuere, videtur profectò huius mundi amicis & prædentibus seculi stolidum, & indignum. Nam aliam longe viam monstrat præsentia carnis, sapientia mundi, quæ inimica est Deo. Gaudere enim malant ad organi sonitum, ad tympanum & citharam, vt ducant in bonis die: suos, sed in puncto ad inferna descendant. Vos itaq; charissimi memores vocacionis vestræ, memores propositi vestri, memores promissionis atq; solennis professionis vestræ, studete mortificare vestra membra super terram: discite à Christo magistro vestro, humiles & mites esse corde, *quæ sursum sunt sapite, non quæ super terram.* Scitis quod omnium rerum sobrietas, vilitas, asperitas, rusticitas, atque paupertas magis ad nos pertinet, quàm ad alios quoscunque monachos. Secundùm mensuram igitur vocacionis nostræ obliti quæ retro nos sunt, extendamus nos in anteriora, vt cum omnibus sanctis, hic in virtutum via nunc gradiamur, & posthac in gloria coronemur, præstante Domino nostro Iesu Christo, qui est benedictus in secula,

Amen.

Matt. 20.

Deuotio
Sanctorum
quanta.

Via Sãto
rũ que quib.
sit mirabilis

Rom. 8.

Iob 21.
Col. 3.

Matt. 11.
Coloss. 3.
Philip. 3.

IN